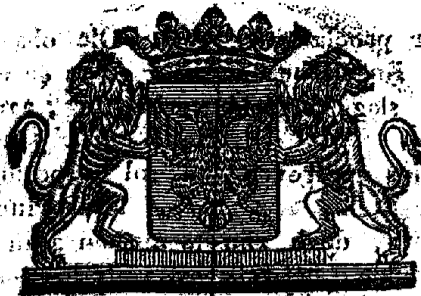

ARNHEMSCHE

COURANT.

Donderdag

den 23 Februarij.

FRANKFORT, den 19den Februarij.

Berichten uit Napels melden het volgende omtrent den brand, die in het koninklijke paleis heeft plaats gehad. De brand nam door den felsten wind zoodanig de overhand, dat men denzelven langen tijd niet meester kon worden. Omtrent het ontstaan van den brand weet men nog niets zekers. De koninklijke familie had zich reeds ter rust begeven, toen men 's morgens om vijf uur de vlam boven uit het dak zag slaan. De Koningin-moeder had naauwelijks tijd om zich te redden. Aan het bergen van hare bezittingen was niet te denken; de kostbaarste voorwerpen, eene heerlijke bibliotheek, prachtige schilderijen van de eerste meesters en nog veel meer ging verloren. *Prins Leopold* van Syrakuse was bijna in de vlammen omgekomen, de rook had reeds zijn slaapvertrek opgevald, toen men hem te hulp kwam; men moest hem bewusteloos uit het bed opbeuren. Ook van zijn eigendom zijn naauwelijks eenige kleedingstukken en hemden gered. Naar men verneemt, zijn de vertrekken van de jonge Koningin verschoond gebleven. Twee menschen hebben het leven verloren en verscheidene zijn zwaar gekwetst. Men heeft vele personen in hechtenis genomen, welke uit het treurige voorval baat wilden zoeken. 's Morgens om vijf uur van den 7den, en dus na verloop van 24 uren, is de brand eerst gebluscht geworden.

— Uit Rome wordt gemeld, dat de regering aldaar, schoon anders de vermakelijkheden van de karnaval verboden hebbende, nogtans tot slot daarvan de waslichten, *Moccolotti*, op den Corso toegestaan had. Dit verlof zou bijna van treurige gevolgen zijn geweest. Toen namelijk bij het invallen van den nacht de lichten zouden aangestoken worden, om naar aloud gebruik de karnaval ten grave te brengen, raasde het volk er tegen en gaf zijn misnoegen door fluiten en schreeuwen te kennen. Wier zich naar dezen wil schikte, werd met handklap toegejuicht, terwijl anders hier en daar de vensters door steenworpen in gevaar kwamen. Dit gelier hield anderhalf uur aan, de opgekomen militaire magt gedroeg zich met lofwaardige bedaardheid; maar het gepeupel begon eindelijk zich buitensporigheden te veroorloven, en ontlastte zijnen overmoed tegen winkels en lanternen, zoodat de kavalierie genoodzaakt was het tooneel te zuiveren, hetwelk wel niet met dooden en gekwetten, maar toch met hoeden en mantels bedekt werd. Het eerste van de zaak is maar, dat het volk bij zulke gelegenheden zijne magt leert kennen; het meende het recht op zijne zijde te hebben, daar men hetzelfde zonder reden het karnaval verboden, en daarentegen aan de provincie-steden vergund had.

— Uit Kassel wordt gemeld, dat de boodschap van den Keurvorst aan de Staten-vergadering over het landgraafschap Roteburg, hetwelk de Keurvorst bij die boodschap als een bijzonder eigendom beschouwt, groote bevreemding heeft verwekt, daar men het algemeen daarvoor lijd, dat dit landgraafschap, na het uitsterven van het landgraaflijk huis, aan den keurvorsteliiken staat moest vervallen en reeds vroeger van wege de Staten-vergadering onderhandelingen met den laatsten landgraaf over eenen uitkoop waren geopend, welke echter afgesprongen zijn, doordien de landgraaf eene te hooge som eischte en men in aanmerking nam, dat het landgraafschap toch eertlang na zijnen dood aan den staat zou vervallen. De staat mist, als dezelve dit landgraafschap niet aanwint, een jaarlijksch inkomen van 50,000 daalders.

LONDEN, den 17den Februarij.

Dezer dagen is voor het eerst eene zonderlinge zaak behandeld. Lord *de Roos*, tot de oudste adellijke geslachten van Engeland behorende, was door de leden van het kaarten-gezelschap, *Grahamsclub* genaamd, openlijk beschuldigd van eenen geruimen tijd lang valsch gespeeld te hebben. Lord *de Roos* bragt deswege eene aanklagt van laster in, en over deze is nu uitspraak gedaan. Een aantal getuigen zijn in deze zaak verhoord, personen, die met lord *de Roos* gespeeld hebben, kaartenleveranciers en bedienden van de club. Het volgende uittreksel uit het verhoor van voornamelijk lieden kan een bewijs leveren tot welke hoogte men het kaartspelen te Londen gedreven heeft. — Aan *Brooke Greville* wordt gevraagd: « Gij hebt veel gewonnen bij het spel? Ja wel. — Wilt ge me zeggen, wat de grootste som was, welke gij gewonnen hebt? — Waarom niet! Ik speel sinds 15 ja ren en heb in dien tijd omtrent 35,000 pond sterling gewonnen. Hebt gij het spel als een bedrijf uitgeoefend? — Ja, zoo is het! — Gij hebt dus wel van het spel geleefd? — Niet geheel en al — ik heb 300 pond jaarlijks te verteren, die mij lord *Crewe* vermaakt heeft. — Ge hebt de 35,000 pond meest in de *Grahamsclub* gewonnen? — Ja. — Lord *Phar-*

oja wordt verhoord. Waart gij met lord *de Roos* bekend? — O ja, sinds langen tijd. — Waart gij te gelijker tijd met hem in eene club? Ja. Wij waren te zamen bij *White's*, *Boodie's* en in de club voor Keizigers. — Hebt gij dikwijls met *de Roos* gespeeld? — Ja zeer dikwijls. — Hoe hoog werd er gespeeld? — De point eene guinée en vijf pond weddingschap voor den rubber. — Heeft *de Roos* ook niet hooger gespeeld? — O ja; hij speelde niet zelden den point vijf pond en de weddingschap vijf en twintig pond. — Kapitein *Alexander* wordt verhoord. Gij zijt een zee-officier? — Ja; ik sta op halve soldij. — Waart gij lid van de *Grahamsclub*? — Ja, sedert twintig jaren. — Hebt ge de club dikwijls bezocht? — O ja! — Bij dag en bij nacht? — O ja! — Hoe lang zijt ge reeds buiten dienst? — Sedert 26 jaren trek ik halve soldij. — Gij speelt veel? — O ja! — Gij maakt een bedrijf van het spel? — Neen, maar ik vond er tijdverdrif bij. — Hebt ge niet gedeeltelijk van het spel geleefd? — Neen! — Hoe vele uren speelt gij voor den eten? — Gewoonlijk vijf uren lang. — En na den eten? — Ongeveer vier uren, doch het gebeurde ook wel, dat ik den ganschen nacht doorspeelde. — Wat was het hoogste bedrag in een wedstrijd gewonnen hebt? — Zeven honderd pond. Doorgaans heb ik, sedert ik in de clubs speel, jaarlijks mijne vijf honderd pond zuiver overgehouden.

De jurij heeft den 11den Februarij vrijspraak van de aanklagte van laster verleend en ten laste van lord *de Roos* blijft dus de beschuldiging, dat hij valsch gespeeld heeft.

— Mr. *C. Lushingtons* voorgedragene resolutie tegen het recht der visschoppen om in het parlement te mogen zitten, heeft dien avond in het voornoemde huis tot eene vrij lange discussie aanleiding gegeven, doch is ten slotte met 197 tegen 92 stemmen verworpen.

Op de aanvraag van den heer *Maclean*, of door 's konings advocaat in de bewuste zaak van het aanhouden van het Britsche schip *Vigore* reeds uitspraak gedaan was, en, zulks het geval zijnde, of ook welker een afschrift van die uitspraak ter tafel zou gelegd worden, is door den burggraaf *Palmerston* geantwoord, dat dit een onderwerp van al te ernstigen aard was om er ligt over heen te loopen, en dat het bovendien niet gebruikelijk was om, wanneer eene diergelijke kwestie onder beraadslaging en onderhandeling van het Gouvernement was, zulk eene mededeeling aan het parlement te doen, en alzoo aan de wereld bekend te maken, welk gevoelen over dezelve uitgebragt en welke maatregelen het alzoo raadzaam was dien ten gevolge te nemen.

PARIJS, den 19den Februarij.

Uit Algiers heeft men van den 6den dezer een droevig bericht ontvangen. Het buskruid-magazijn te Bona, waarin zich 6,998 kilogramen buskruid, 1 miljoen patronen, enz, bevonden, is in den morgen van den 30sten Januarij in de lucht gesprongen. Verscheidene gebouwen in het fort, en een gedeelte der fortificatie-werken zijn daardoor vernield. Van de 500 militairen, welke aldaar gekazerneerd waren, zijn er 108 omgekomen en 192 gewond. De stad heeft minder geleden, doch vele huizen zijn door den schok beschadigd. Te Bona en te Algiers zijn maatregelen genomen, om nadeelige gevolgen van dit ongeluk voor te komen.

Er waren verscheidene personen gearresteerd, waaruit men wilde besluiten, dat agenten van *Abd-el-Kader* dit ongeluk zouden hebben bewerkt. Intusschen meldt men, dat de nitbarsting heeft plaats gehad, toen de artillerist *Bergeret* des avonds in het magazijn ging om amunitie te halen. Deze is daarbij omgekomen. Onder de dooden telt men kap. *Bernard*, kommandant van het fort, en diens vrouw, de luit. *Perraud* en *Bossolin*. Onder de gekwetsten telt men twee kapiteins en twee luitenanten. Zoodra dit ongeluk gebeurd was, heeft de gouverneur ad interim van Algiers bevel gegeven, dat de genie, artillerie en de administratie de noodige manschappen, materialen en amunitie naar Bona moeten zenden, ter vervanging van hetgeen verloren was. Tot dat einde zijn vele vaartuigen gehuurd. Het garnizoen van het fort Casbah is rondom het fort gelegerd, en houdt zich, met behulp van andere troepen, bezig, om de painhoopen op te redden.

— Door een ministerieel blad wordt het door sommige dagbladen gegeven bericht, als of de verzending van troepen naar de Afrikaansche kust zou opgeschort zijn, tegengesproken.

AMSTERDAM, den 21den Februarij.

Beurs van den 21 Februarij.

De tijdingen van de Spaansche grenzen konden alle dagen overzien, dat binnen kort tusschen de *Carlisten* en *Orlisten* een ernstig ge-

vecht zal plaats hebben; ieder der partijen zoekt door proclamatie den geest der troepen op te wekken, en indien men de Engelsche bezigten gelooven mag, konde dom Carlos door dezen slag vermeld worden; de toekomst zal het leeren.

De togt der Franschen naar Constantine is nog geenszins opgegeven, maar slechts provisioneel uitgesteld.

Van buitenlands was heden overigens weinig nieuws, doch zijn Spaansche effekten te Londen en Antwerpen iets gevallen, hetwelk ook op onze markt eenigzins nadeelig werkte.

Holland. 2½ pCt. Aanvankelijk zijn eenige postjes à 53½ gedaan; later vielen dezelve tot 53½, en bleven tot dezen prijs aangeboden; 5 pCt. 100½ geopend, tot 100½ gevallen en 100½ gebleven, bij weinig handel; kansbiljetten 22½, 2; van sijndicaat was veel voor binnenlandsche rekening ter markt; oud viel daardoor van 93½ tot 93, en nieuw van 77½ tot 76½, en bleef 76½ met verkoopers; 4 pCt Oost-Indie merkkelijk lager en à 88½, ¼, 88 verhandeld; oude aandelen handelsmaatschappij bleven het voorwerp van speculatie, en zijn van 185½ tot 186 opgeklommen, en 185½ gebleven.

Spanje. Ardoins 25½, 5, 1, 5, 1½ bij geringen omzet gebleven; *Passive* 7½; Fransche uitgestelde 8½.

Rusland. Oude Russen 103½; nieuwe van 1831 en 1833 94½ en ½ afgegeven; Roebels 65½ enkele stukken gedaan.

Mengelwerk.

Eene Vraag.

Dadelijk na de aanneming der financiële wetten, is de vergadering der leden van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal uit één gegaan, en is dezelve gejourneerd tot in de tweede helft dezer maand Februarij. In den tot heden gesleten tijd van den jaarkring der hooge vergadering, is er wel veel afgedaan geworden? Het valt moeilijk om daarop ja te zeggen; want er is wel veel gewerkt; en er is ook veel afgedaan; maar of dit alles zoo voordeelig kan genoemd worden, is eene andere zaak. Er is waarschijnlijk in de laatste jaren met zoo veel wijdloopigheid, in de memorien der afdelingen der Tweede Kamer, niet aangedrongen geworden op wenschelijke verbeteringen; en de bestrijding van het budget is weinig minder ernstig geweest; en na dat er met reikhalzend verlangen gewacht werd, naar eene wijziging en vereenvoudiging der administratie, naar eene vermindering van het hoog opgedreven getal der begrooting; is hetzelfde volstrekt onveranderd gebleven, en na vele sierlijke redevoeringen voor en tegen, is het budget aangenomen, met zeer aanzienlijke meerderheid van stemmen, waaronder vele leden, die blijkens hunne redevoeringen met de zaken niet ingenomen waren. Het is geen zoo geheel verwerpelijk gevoelen, dat de welbespraaktheid van den overleden minister van finantien wel het hare zal hebben bijgebracht, om die begrooting te doen aannemen; in beloften kan men toch zoo mild als rijk zijn; maar die kwistigheid gestand te doen, is vrij wat moeilijker. Onder de vele betwiste punten van het aangenomen budget, komt eene post voor van driemaal honderd duizend gulden, verhooging voor de kosten van het ministerie van justitie, ter bestrijding der onkosten van de invoering der regterlijke organisatie. Het is nog al aardig, het historische der zaak zich te herinneren. Op het driejarig budget voor 1837—1840, en op het eenjarig budget, ten vorigen jare voorgesteld, had men een post van drie ton gouds verhooging gebracht op het hoofdstuk der justitie; maar toen de leden der Tweede Kamer vroegen, of de regering dan voornemens was, in te voeren met 1837 die organisatie, welke door de geheele natie, (behalve door de provincie *Holland*, tegen wier belangen het strijdt, omdat zij in het uitsluitend bezit van alle hooge collegien is), vurig verlangd wordt: toen was het antwoord, neen; maar toch wel waarschijnlijk binnen drie jaren; en op de vraag, waarom vraagt gij dan die gelden? is er geantwoord: als de organisatie niet ingevoerd wordt, zal de post van drie ton gouds afgeschreven worden en overgebracht. Er is toen volstrekt geen kwestie geweest, van die gelden te moeten gebruiken voor het inrigten van lokalen enz., die bij eene organisatie moeten in gebruik komen, en voor zoo veel ons geheugen ons niet bedriegt, is er in 1830 bij het volkomen standgrijpen van vrede in het toen nog bestaand Koninkrijk der Nederlanden, geen penning gevraagd voor lands gebouwen enz., die voor eene toen met het begin van 1831 plaats zullende hebben organisatie bestemd zouden geweest zijn. De reden, die in 1836 voor de dienst van 1837 drie ton gouds doet vragen voor die organisatie bestond vroeger ook; hoe zou het dus in 1831 gegaan hebben. Het gaat hiermede even als met den bruidschat van Koning *Leopold van België*; de afgevaardigden meenden dat dit eene *affaire de famille* was; maar de ministers zeggen, *de natie moet het miljoen franken betalen*; en zoo is het ook hier; ieder dacht, dat zij, die de voordeelen genieten, ook de lasten moeten torschen, en als dan ergens een hof of regtbank, of kanton-gereg gezeteld wordt, dat daar de provincie, de stad of het kanton zorg zoude gedragen hebben, voor eene behoorlijke plaats en in overeenkomst met de waardigheid van het ge-

regt. Die observatie heeft men in de Tweede Kamer ook gemaakt; maar zij is er van afgeweken, en het budget, met de drie ton gouds verhooging, aangenomen. Bij de behandeling der wet van 18 April 1835 op de gewijzigde organisatie, heeft het provincialismus eene groote rol gespeeld, en de geheel provinciale Hollandsche oppositie tegen over de provincien, die niet verlangden langer in *Holland* hun regt te moeten gaan halen, heeft niemand, die de zaken doorzag, bedrogen; even als het van publieke notoriteit is, dat de leden van de commissie tot herziening der wetgeving zelve, niet eenstemmig verlangend zijn, naar de eindelijke opruiming der Fransche wetboeken. Waar schroomt men voor; zou het minder goede der nieuwe wetgeving te veel blijkbaar worden in de behandeling, zoo dat onder vele omstandigheden, het behoud der Fransche wetten (behoudens enkele wijzigingen) zoude terug gewenscht worden; of schort het in de wet op de organisatie? Als nu aan het einde van het dienstjaar 1837—1838 blijkt, dat de hooge raad niet is ingesteld, of niet in staat is gesteld geweest, om de gevorderde herziening der reglementen daar te stellen, zoo dat er op 1 Mei 1838 nog geene organisatie denkbaar is; hoe moeten dan die drie ton gouds verantwoord worden? Het zal aan de Staten niet haperen, die zullen met deze maand het wetboek van regtsverordering en de wet op de bankbreuk wel aannemen, en dan hebben zij de regering tot alles in staat gesteld, want het lijfstraffelijk wetboek kan volgens eene uitgemaakte opinie (niet naar ieders begrip evenwel) der regering, nog wel wachten. Na die aanneming blijft er dan nog een vol jaar om te handelen, en in een jaar kan men veel doen als men wil. Waarom is, te gelijk met het besluit der officieele uitgave van het herziene Burgerlijk wetboek, niet tevens bevolen die van het wetboek van koophandel, en die van dat strafvordering, en de wettelijke ineenvoeging van de wetten van 1827 en 1835 op de regterlijke organisatie, zoo als daar bij bevolen wordt? Uit hetgeen de burgers doen, en uit de aangekondigde werken over het nieuwe *aanstaande* regt van *Nederland*, kon de regering opmaken, hoe hartelijk men naar het einde verlangt, van eenen provisioneelen toestand in het regterlijke, die men moede is, en waardoor de belangen van de natie, door de grondwet haar toegezegd, worden gekrenkt of hersenschimmig gemaakt.

K.

De kinderen der wereld zijn voorzigtiger, dan de kinderen des lichts in hun geslachte.

(*Vervolg en slot*).

Beiderlei slag van lieden, die wij in een voorgaand nummer beschreven hebben, ontmoeten wij zekerlijk in de gewone zamenleving, en bevestigen de waarheid van het bovenstaande zeggen. Niet zoo ongunstig kunnen wij over het menschedom, noch ook over het tegenwoordig geslacht denken, dat het allen snoodaards, bedriegers, of huichelaren zijn, die ons naderen en omringen, zelfs niet, dat het meerder getal tot dat geslachte behoort. Neen, de vossen en de slangen maken in het dierenrijk niet overal de meerderheid uit boven de duiven, en zoo ook in de menschenwereld niet zij, die het meest gelijken naar het eerstgenoemde diersoort in valsheid en listigheid. Neen, opregtheid en goede trouw zijn niet ten eenemale uit de wereld verbannen; integendeel willen wij liever gelooven, dat deze steunsels van het bestaan der maatschappijen, de schurkachtige en veelgeruchte makende bedervers aanmerkelijk overtreffen; anders ware het onmogelijk, dat er nog zoo veel orde en welvaart in het maatschappelijk leven zou gevonden worden, als de ondervinding aanwijst. Met dat al kan het tevens niet ontkend worden, dat er veel, zeer veel te wenschen overblijft, dat de opregte, de goedvertrouwende menschevriend maar al te dikwerf bedrogen, onderkropen en opgeligt wordt door de kinderen der wereld, die, listiger en eerloozter in hun geslachte dan hij, groote voordeelen en voorregten boven hem behalen, waarop de wezenlijke verdiensten alleen aanspraak hadden.

Maar bovenal laat zich dit opmerken in de staatkundige wereld. Daar heeft doorgaans het slangen- en adderengebodsels verre, zeer verre de overhand. Daar zijn opregtheid, goede trouw en dergelijke deugden meest al verschovelingen, waarop met een verachtelijk medelijden wordt neêrgezien.

Staatkunde, ware gezonde staatkunde is zeer wel met zedelijke beginselen van eerlijkheid, opregtheid, rondborstigheid, in 't kort, met het karakter van regtschapenheid, zelfs met christelijke deugd bestaanbaar, ja daarmede ten nauwsten verbonden, zal zij onder de lofwaardige en nuttige wetenschappen geteld kunnen worden. Maar als zoodanig wordt zij van weinigen beschouwd, veel minder nog in praktijk gebracht, die in de staatkundige loopbaan hunne krachten beproeven; en wel het minst van allen door de snelste loopers, die met de uiterste inspanning van geest en ligchaam naar den eersten prijs dingen, om met de hoogste certitels en waardigheden bekleed te worden. Zij gevoelen weldra, dat rondborstigheid en nauwgezetheid van geweten, geenszins de weg is, om tot de gewenschte hoogte op te klimmen en zich daarop staande te houden. Daartoe wordt eene geheel andere politiek vereischt, dan de zedeleer hun voorschrijft, eene politiek van schoonklinkende woorden, van listige wel-sprekendheid, van hofetikette, van begoocheling, van vleitaal, van allerlei kunstenaarijen, die slechts geschikt zijn, om de eigenlijke bedoelingen verscholen te houden; eene politiek bij gevolg, die even weinig gemeenschap heeft met de zedekunde, als de duisternis met het licht, die, in één woord, niets anders is, dan eene ware maskerade.

Dit wordt meestal de bruikbare staatkunde geacht bij de groote moedigheden, zoo ten opzichte van elkander, als ten opzichte van het volk. De kabinetten zijn eerder de oefenscholen van kunstgrepen om elkander te bedotten en om den tuyn te leiden, dan om het heil des lands en de belangen der menschheid te bevorderen. Men spreekt van vrede, terwijl men oorlog in den zin heeft; van eensgezindheid, terwijl men heimelijk het twistvuur aanstookt; van regt, terwijl men voorheeft het grootste onregt te bedrijven; van goede verstandhoudingen met allen, ofschoon het hart vol is van wangunst en afkeerigheid; van behouden, terwijl men het op bederven toelegt. Hij die in deze kunst van misleiding, van anders te spreken dan men denkt, het meest volleerd is; die de meeste sluwheid of loosheid bezit, om zijne partij de oogen te verblinden, en list tegen list te stellen, is de grootste diplomaat, de bruikbaarste staatsminister en onderhandelaar in buiten- en binnenlandsche geschillen.

Het laat zich ligt begrijpen, hoe weinig de man van eer en een nauwgezegt geweten, de opregte beminnaar van zijn vaderland in 't midden van zulke politieke gewetenloozen, die van regt en onregt, of van de staatkunde een louter goochelspel maken, thuis is, maar als Sauls onder de profeten zijn, als vreemde eenden in het bijt. Onmogelijk kunnen zij het aldaar lang houden. Spoedig worden ze, of door listige intrigues verdrongen, of onttrekken zij vrijwillig zich aan de staatszorgen, uit ergernis over de schandelijke rollen, welke in de kabinetten gespeeld worden, die zij niet kunnen noch willen mede spelen.

En niet enkel is dit het geval aan de hoven van oppermagtige alleenheerschers, maar ook niet zelden in een vertegenwoordigend regeringstelsel. Zoo al eens hier en daar regtschapene, onafhankelijke, opregte volksgezinde mannen, die vrijmoedig het onregt durven tegenspreken, en voor burgerlijke vrijheid en welvaart in de bres springen, tot de hooge vergaderingen geroepen mogen worden, zij moeten meestal het onderspit delven. Het grooter getal van ambtbejagers, of voor zich zelven of voor hunne families, vergeet te gedienschtig eed en plicht, om anders te stemmen dan in het belang of naar het welbehagen der uitvoerende magt, die over posten en waardigheden te beschikken heeft. De oppositie der braven ondertusschen, kan door hare bondige tegenspraak het zoo lastig maken, dat men welhaast op middelen bedacht is, om hen uit de vergaderingen te weren, zoo men anders niet genoeg hunne stemmen kan smoren. Het gezag van het uitvoerend Bewind, schoon door de constitutionele wetten beperkt, zal natuurlijkerwijze het gezag der wetgeverende magt grootelijks overtreffen, daardoor alleen, dat het de aanzienlijkste posten en waardigheden te bevelen heeft, over de gewapende magt het gebied voert, en de eminente en permanente Regering van het land is. Maar wanneer deze nu haren wijduitstrekken invloed wil uitoefenen op de vrije verkiezing der volks-vertegenwoordigers, zal zij ligtelijk kunnen zorgen, dat de zoodanigen niet herkozen worden, van welke zij de manmoedigste tegenspraak te wachten heeft, en eindelijk van de meerderheid in de wetgevende vergadering door onderhandsche beloften en bedreigingen zich kunnen verzekeren; zoodat hare voorstellen en maatregelen weinig of geen tegenstand ontmoeten in eene vergadering van leden, die meerendeels bestaan uit te afhankelijkke of te zwakke zielen, om vrijmoedig, als waardige en cordate afgevaardigden hunne stemmen uit te brengen.

De staatkundige kinderen der wereld zijn daarin ook voorzigtiger dan de kinderen des lichts, dat zij beter zich incóngesloten houden, en hardnekkiger in hunne ondernemingen volhouden. In den grooten wereldstrijd tusschen licht en duisternis, dat is tusschen vrijheid en despotismus, die onder het tegenwoordige menschengeslacht openlijker dan ooit gevoerd wordt, hebben de voorstanders van het laatste, boven de anderen dat vooruit, dat er meer eenheid van doel, en meer eensgezindheid, bij gevolg, onder hen plaats heeft. Er worden wel onder de despotieken ultra's en meer of minder gematigden gevonden, maar allen zijn het hierin eens, dat eene onbepaalde alleenheersching voor hunne staatszuchtige ontwerpen de beste is, als zijnde niet gebonden aan de regels van regt en zedelijkheid, waaromtrent zij van verdiensten ontbloot zijn. Een niet geneigd, noch kans ziende om langs den engen weg van ware eer en regtschapenheid tot den rang der edelen op te klimmen, zijn zij in de noodzakelijkheid om in het land der blinden, waar ócnoog koning is, hun fortuin te zoeken.

Maar de natuur der zake brengt mede, dat onder de liberalen (behalve dat ook valsche ijveraars zich daaronder in eene menigte vormen) meer verschil van denkwijze, aangaande de beste regeringsvorm, ontstaan moet, en dezelve alzoo in constitutioneel, monarchaal, en republikeinsgezinden en in vele andere partijen verdeeld geraken, van welke verdeeldheden de absolutisten schrander genoeg partij weten te trekken, en het vuur onder de band en van ter zijden zooveel mogelijk aanblazen, naar den regel der heerschezucht: *divide et impera*. Dit mag wel als de voornaamste grond van hunne hoop beschouwd worden, dat eindelijk het werk der verlichting en der vrijheid in duigen zal vallen, en het rijk der duisternis, over dat des lichts zegespralen. Mogten dan de kinderen des lichts om dit te verhoeden, bij zondere meeningen ter zijde stellen, ter vereeniging van hunne pogingen in het bevorderen van de heilige zaak der burgerlijke en godsdienstige vrijheid, de zaak der menschheid! Eendragt maakt m- et, en waar vrede woont gebiedt God zijnen zegen.

Weinig vorsten toch zijn er, die niet liever in het belang van de kroon, dan in dat van het volk hooren spreken, niet liever hunne monarchale regten hooren verdedigen, dan die des volks. En ofschoon zij ook in dit opzigt onpartijdig zouden willen handelen, en welmeenend de nationale welvaart en vrijheid ter harte nemen, bezwaarlijk kan men die sterkte van geest op den duur in hen veronderstellen, dat zij, verheven boven het gestreel en de buitensporige lofspraken en gedienschtigheden van de menigte omringende hovelingen, die niets anders dan vorsten-gunst bedoelen, alleen aan de stem van regt en billijkheid blijven gehoor geven. Bezwaarlijk daarenboven kan men die menschkundige scherpsinnigheid in hen veronderstellen, welke vereischt wordt, om ware

wijsheid en loosheid, opregte vrienden van vorst en vaderland, en listige valschaards en fortuinzoekers van elkander te onderscheiden. De toestand der gekroonde hooften is inderdaad van dien kant beklagenswaardig. De drom van kruipende eigenbelangzoekers dringt meestentijds zo digt zich om den troon heen, dat er voor regtschapene mannen nauwelijks eenig doorkomen is, om den goeden vorst de oogen te openen voor de wezenlijke belangen en behoeften des vaderlands, waarmede tevens de glans, zelfs de veiligheid zijner kroon onafscheidelijk verbonden is. En zoo het al eens den braven moge gelukken den vorst te naderen, en in zijnen raad opgenomen te worden, het is vaak slechts voor eenen tijd. Welhaast weten geslepen intriguanten, die er op afgerigt zijn om zoo wel den vorst als het volk een rad voor de oogen te draaijen, hem den voet te ligten, zoo hij al niet uit walging van de besmette hoflucht, eigenwillig zich verwijdert en terughoudt.

Nalsche Bankbiljetten.

Men weet, dat voor een' geruimen tijd in circulatie zijn geweest vervalschte biljetten der *Nederlandsche Bank te Amsterdam*, welke omstandigheid destijds de directie genoopt heeft, om de inrigting der biljetten te veranderen, door de geldsom, daarin uitgedrukt, niet meer in schrift, maar in druk te doen stellen. — Thans zijn er sedert eenigen tijd andermaal *valsche bankbiljetten* in circulatie, welke ditmaal niet, zoo als vroeger, echte biljetten zijn, die men vervalscht heeft, maar geheel en al valschelijk nagemaakte biljetten zijn. Men zegt, dat deswege reeds eene crimineele instructie is begonnen.

Verdiend het geene berisping, dat aan deze zaak door de directie van de Ned. Bank geene de minste publiciteit is gegeven in het belang van den handel en van iederen houder van bankbiljetten? Wat kan de directie toch bewogen hebben, om geene behoorlijke aankondiging in de nieuwsbladen te doen, met opgave der kentekenen, waaraan men de valsche van echte biljetten kan onderscheiden? Bij het ontdekken van het circuleren van valsch geld, bijv.: van 25 Cts. stukken, heeft het gouvernement zulks bij behoorlijke annonces in de nieuwsbladen bekend gemaakt; maar zoude het niet van nog meerder en grooter belang zijn, dat de directie der Nederlandsche Bank zulks op zelijke wijze deed, opdat ieder zich voor eene schade kunne wachten, die de waarde van 25 Cts. honderde malen overtreft? Het is niet genoeg, dat de Nederlandsche Bank geene schade lijdt, de particulier behoort er zich ook tegen te kunnen wachten.

Het in *Amsterdam* in het licht verschijnend dagblad, dat blijkens deszelfs naam van *Handelsblad* aan den handel is toegewijd, (zoo het heet) vult dagelijks deszelfs kolommen met berigten van menigen kwaden jongen, die in het water valt, en gelukkig zonder enig ander letsel dan een nat pak gered wordt, en van menigen deugniet (om wien zich niemand bekreunt), die door het Hof van Assises wordt veroordeeld; maar het in circulatie zijn van valsche bankbiljetten, hetgeen voor ieder, en vooral voor den handelaar van belang is te weten, verzwijgt dit blad zorgvuldig.

Aan de *Amsterdamsche beurs* is de zaak wel van publieke bekendheid, maar de bankbiljetten circuleren verder, en zijn ook elders in handen van particulieren en handelaren. Wij gelooven daarom aan het publiek eene dienst te doen, door het bestaan en circuleren van valsche bankbiljetten te berigten, opdat ieder zich voor schade wachte.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 21 Feb. 2 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D

Den 22 Feb. 2 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 40 Duim; gevallen 0 D

ARNHEM den 20sten Februarij 1837. Heden nacht is alhier in den ouderdom van ruim 25 Jaren overleden aan eene kortstondige ziekte *JONKVEROUBE MARIA MARTINA BARONESSE DU TOUR*.

+ § + De Notaris *Joh. KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal op Woensdag den 1sten Maart 1837, 's avonds om 6 uren, in het Logement *het Zwijnshoofd* aldaar, bij inzet veilen, om 14 dagen later ter zelfder plaats en uur finaal te verkoopen:

Een hecht, sterk, goed onderhouden *HUIS, ERF, open PLAATS* en *UITGANG* met eenen zich in den besten staat bevindenden, goed beklanten *APOTHEEKERS-WINKEL* met al deszelfs *TOEBEHOOR* en *GEREEDSCHAPPEN*, staande op het beste en vrolijkste gedeelte der stad *Arnhem*, bestaande het Huis uit *RUIEMEN WINKEL*, tien meest behangen, geplaffonneerde en van stookplaatsen voorziene *BOVEN- en BENEDEN-KAMERS*; Voorts *DIENSTBODEN-KAMER*, twee ruime *ZOLDEERS, KEUKEN, KELDER, POMP, REGENBAK* en verdere gemakken.

Voormeld huis en *Apothekers-Winkel* kan, door verandering van woonplaats der eigenaren, reeds met 10. Mei 1837 worden aanvaard, en is inmiddels uit de hand te koop. Informatien te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris *KOLFSCHOTEN*. (Brieven franco).

+ § + De Notaris *D. DE KRUIJFF* te *Lunteren*, Kanton *Ede*, zal, als daartoe bij vonnis van de Regtbank van eersten aanleg, in het kwartier *Arnhem*, benoemd, ten overstaan en ten bijwezen als volgens de wet, op Donderdag den 2den Maart 1837 des voormiddags ten 11 ure, ten herberg van de erven *FLOOR* te *Lunteren*, door de meestbiedenden doen inzetten en 14 dagen daarna, zijnde den 16den Maart, op uur en plaats voormeld verkoopen:

Eene **BOERENPLAATS**, de *Loenhorst* genaamd, bestaande in een zeer goed **HUIS** en **ACHTERHUIS**, **PAKHUIS**, **SCHUUR**, **SCHAAPHOK** en twee **KOORNBERGEN**, met al de daarbij behoorende **BOUW-WEI-DE- en andere LANDEN** met deszelfs **HOFTGEWASSEN**, alles staande en bij elkander gelegen nabij het dorp *Lunteren*, in het *Nederwoud*, kadastraal groot 38 Bunder 27 Roeden.

Terwijl wijders op den dag der verkoop, ter plaatse voormeld, voormiddags 10 ure, zullen worden verkocht: 45 perceelen **EIKEN**, **BEUKEN**, en andere opgaande **BOOMEN** op het voorschreven erf de *Loenhorst* staande.

Waaromtrent aanwijzing te bekomen is bij den daarop wonenden Bouwman en informatie ten Kantore van voornoemden Notaris met *gefrankeerde Brieven*.

† † † Op den 9den Maart 1837 zal ten huize van *JAN WILLEM REIJERS*, zijnde de Herberg de *Wereld* buiten de Bergpoort te *Wageningen*, des voormiddags ten 10 ure, ten overstaan der Notarissen *D. BEEK* en *Mr. H. B. VAN DAALEN*, publiek worden verkocht, in perceelen en onderscheidene massa's; een aanzienlijk getal opgaande **ZWARTE EIKEN**, **IJPEN**, **WILLIGEN** en **PEPELEN-BOOMEN**, zeer geschikt voor Wagen- en Klompenmakers, staande op het landgoed *den Dooven*, onder *Wageningen*, geriefelijk zoo te water als te land te vervoeren.

† † † Op Maandag den 6den Maart 1837, des avonds ten 5 ure, zal in het *Zwijnshoofd* te *Arnhem*, bij toeslag worden geveild: het **HUIS** en **ERVÉ** binnen *Arnhem*, op het land van de Markt, wijk E No. 57, kadaster Sectie O No. 597; in vroegere Nommers dezer Courant breder omschreven. Ingezet op. f 3329.

Voorts zal ter zelfder tijd nog bij toeslag geveild worden, het stuk **BOUWLAND**, gelegen onder *Arnhem*, ten zuiden van den *Staatweg* naar *Velp*, in No. 18 dezer Courant breder vermeld; ingezet als volgt:

- 1°. Perceel op f 771.
- 2°. " " " 746.
- Massa " " 1523.

Waarvan nadere informatie te bekomen zijn ten kantore van den Notaris *Mr. G. VAN ECK* te *Arnhem*.

† † † Op Donderdag den 2den Maart 1837, des namiddags ten drie ure, zullen binnen *Zutphen*, in het *Koffijhuis* het *Zwijnshoofd*, bij inzetting, en veertien dagen later, zijnde den 16den Maart volgende, ter zelfder ure en plaatse, bij finale toeslag verkocht worden:

- 1°. Twee naast elkander gelegene **WONINGEN**, onder één dak, gesitueerd binnen *Zutphen* in de *Spiegelstraat*, gemerkt V 727, bewoond respectivelijk door Mevrouw de *Wed. TEN BOSCH* en de *Wed. OVERDIJKINK*.
- 2°. Twee naast elkander gelegene **LOOIJERIJEN**, in de *Barlhezestraat*, binnen *Zutphen*, met daar achter aan de *Beek* uitkomende opene erven, gemerkt V 839.

Zullende ten dage der definitieve veiling salmede verkocht worden:

- a. Een **STOEL** of **ZITPLAATS** in de *Groote of Sint Walburgs Kerk* te *Zutphen*, gemerkt R. R. No. 1.
- b. Eene halve **BANK** in dezelfde kerk gemerkt K. K. No. 4.

Nadere informatie zijn te bekomen ten kantore van *Mr. M. J. VAN LÖBEN-SEL S*, Notaris te *Zutphen*.

VERKOOPING,

Van: 1°. Het **HUIS**, de *BONTEBRUG* genaamd, met de **SCHUREN**, **STALLINGEN**, eene complete **BIERBROUWERIJ** en **TOEBEHOREN** en verdere **GEBOUWEN**, staande in de *Gemeente Gendringen* aan den grooten weg van *Doesborgh* over *Doetinchem*, *Terborg* en *Gendringen* naar *Anholt*, *Isselborg* enz; nabij *Ulf* en op een half uur afstands van en tusschen *Terborg* en *Gendringen*. Sedert onheugelijke Jaren is in de *Panden HERBERG*, **LOGEMENT**, **BIERBROUWERIJ** ook **KOORNHANDEL** en **LANDBOUW** uitgeoefend, en zijn deszelfs, wegens hunne gunstige ligging, zoo aan de levendige passage als aan het daar langs stroomende riviertje de *Aa-strang*, tot velerhande nering en bedrijf gunstig ingerigt en geschikt.

- 2°. Diverse perceeltjes **BOUWLAND**, onder *Ulf* gelegen.

De eerste veiling zal plaats hebben op den 23sten Februarij, de toeslag op den 9den Maart 1837, telkens des morgens ten elf ure, aan de *Bontebrug* voornoemd, ten overstaan van den regterlijk daartoe gecommiteerden Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Gendringen*, bij wien nadere informatie te bekomen zijn: — franco brieven.

Verkoop van vaste Goederen.

Binnen *Zutphen*, in het *Koffijhuis* het *Zwijnshoofd*, zullen op Zaterdag den 4den Maart 1837 bij inzetting geveild, en veertien dagen daarna, zijnde den 18den dier maand, telkens 's middags om drie uren, naar genoeg geldende, finaal in het openbaar verkocht worden:

- 1°. Vier aan elkander liggende stukken best **WEI-DE-LAND**, genaamd de *Wilgenmate*, het *Postmeesterslandje*, het *Panders of Menistenlandje* en de *Tjodinkmate*, allen in de nabijheid der *Stad Zutphen*, onder de huurschap *Voorstonden*, *Gemeente Brummen*, te zamen groot 11 Bunder 18 Roeden 60 Ellen. Zullende de veiling geschieden, zoo in massa, als in twee afgedeelde blokken.
- 2°. Een **HUIS** en **ERF** te *Zutphen* bij de gewezen *Marschbrienenpoort*, gemerkt voor de verponding V. 684 en 685.
- 3°. Eene **STAL** aan den opgang naar den *Molenwal*, bij de *Marschpoort* ter gezegder stede, in verponding V. 582.
- 4°. Een onverdeeld $\frac{1}{2}$ in $\frac{1}{2}$ onverdeelde aandelen in en aan een **PAKHUIS**, even buiten de *Marschpoort* aldaar, gemerkt in verponding V. 1443. En
- 5°. Twee **STOEL** en **ZITPLAATS** in de *Groote Kerk* te *Zutphen*, Letter D No. 10 en Letter D No. 17, en eene dito **ZITPLAATS** in de *Broederen Kerk* aldaar, Letter H. No. 10.

Nadere informatie, ook ten aanzien veilconditien, zijn te bekomen ten kantore van den Notaris *LULOFS* te *Zutphen*.

† † † **TE KOOP** in de *Walstraat*, nabij het *Manegeplein* te *Arnhem*: Een nieuw gebouw **HUIS** met **TUIN**; zijnde te bevragen bij den Notaris *GODEFROY*.

GEBROEDERS STRAUSS,

Geëxamineerde Gezigtkundigen uit Aken, zijn nog te spreken of te ontbieden bij den Heer *SANDERS LEBEN* te *Arnhem*, met hunne *grote VERZAMELING WOLLASTONSCHES OOGENGLAZEN* en *BRILLEN*, voor bijziende en zwakke gezigten, en zeer gemakkelijke Brillen voor Dames.

« De Ondergeteekende, *President der Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toezigt in Gelderland* verklaart hiermede naar waarheid en ten verzoeken van de Heeren *STRAUSS*, « dat hij met veel genoeg hunne optische Instrumenten, waaronder « Brillenglazen van eene geheel nieuwe bewerking, heeft gezien en « onderzocht, en zich van derzelve voortreffelijkheid en doelmatigheid, door eigen gebruik, heeft overtuigd.

Dr. A. MOLL.

† † † Bij den *Bloemist en Bloemkweker G. J. VAN SINK* in *Bellevue*, op de *Steenstraat* te *Arnhem*, zijn voor zeer civiele prijzen te bekomen onderscheiden soorten van **VRUCHTDRAGENDE BOOMEN** verschillende **BLOEMHEESTERS** als ook zeer fraaije **RODODENDRUMS**, **ROZEN** en **AZALIAS**.

† † † Eene **JUVFROUW** van zeer fatsoenlijke familie, 21 jaren oud, in de provincie *Zuid-Holland* zeer gunstig geëxamineerd, in de *Nederlandsche*, *Fransche*, *Engelsche* en *Hoogduitsche* talen, en daarbij behorende wetenschappen, mede niet onervaren in vrouwelijke handwerken, wenschte eene geschikte gelegenheid om hare bekwaamheden verder te beoefenen, en zich met de kunst van onderwijzen praktisch bekend te maken; zullende dezelve meer op eene minzame en vriendelijke behandeling, dan wel op ruime belooning reflecteren. —

Adres met vrachtvrije brieven onder de letter *D*, aan den Boekdrukker *C. A. THIEME* te *Arnhem*.

† † † Door het openvallen van den post van *VELDWACHER* in de *Gemeente Herwen*, roepen *Burgemeester* en *Assessoren* bij deze alle zoodanige personen op, welke genegen mogten zijn daarnaar te dingen, om zich vóór of op 20 Maart aanstaande, bij den *Burgemeester* te *Lobith* in persoon aan te melden, — zullende men liefst regard slaan op de zoodanigen, die den lande als militair gediend hebben. De voordeelen aan dien post verbonden zijn, behalve vrije kleding f 100 s'jaars.

† † † De post van **vroedvrouw**, in de *Gemeente Heerde*, vacant geworden zijnde, zoo worden diegenen, welke behoorlijk geëxamineerd, de vereischte bekwaamheid bezitten, en daartoe genegen zijn, opgeroepen, om zich vóór of niterlijk op den 20sten Maart aanstaande aan te melden, bij den ondergeteekenden *Burgemeester* van *Heerde*, met de noodige bewijzen, zoo van bekwaamheid als van goed zedelijk gedrag; zijnde het tractement bepaald op f 120 per jaar.

De *Burgemeester* voornoemd
N. S. VAN MEURS.

ARNHEM, den 22sten Februarij.

Wij verblijden ons in de gelegenheid te zijn geweest, de *Menagerie* van de Heeren *W. van Aken en Zoon*, verscheiden malen, gedurende hun verblijf hier ter stede, te hebben kunnen bezichtigen. Al hetgeen ons van elders werd gemeld, heeft dezelve ver in room overtroffen en weten waarlijk niet, wat wij meer zullen bewonderen, of de schoonheid en het aantal der diersoorten, of den moed die den Heer *Antonie van Aken* bezielt om de wredeste dieren te temmen. Talrijk was dan ook het bezoek dat de *Menagerie* hier ter stede mogt onder vinden.

Wij hopen dat deze Heeren ook elders den welverdienden roem mogen inoogsten, terwijl zij nog lang in aandenken zullen blijven van het *Arnhemsche* publiek en inzonderheid van

eenigen *Geabonneerde van de Koninklijke Menagerie alhier*.